

Тішся вволю; смійся, доки  
Озаряє сміх уста,  
Та безхмарні літа-роки  
Не накладують хреста;

Доки сумом та журбою  
Ще не здибало тебе;  
Доки небо над тобою  
І ясне, і голубе.

Так, дитино моя люба,  
Погуляй — твоя пора,  
Бо вже, може, лиха згуба  
І по тебе десь чухра.